

MINNEORD

LEGELIVET

RUNE HAAVERSTAD

STEIN KOLDSLAND

OLE MAGNUS HAGEN

STEINAR KIIL

OLIVER MEYERDIERKS

OTTAR ARILD BJERKESET

BEATE VIDDAL

Nils Olav Neverdal døde av en plutselig oppstått sykdom 25. januar 2017, nær 51 år gammel. Han ble født i Sverige, men vokste opp i Norge. Han hadde et nært forhold til sin danske familiehistorie, samtidig som han følte en dyp tilhørighet til sine nordnorske røtter.

Nils tok eksamen artium i Glomfjord i 1985. Han fullførte legeutdanningen ved Københavns Universitet i 1992. Turnustjenesten startet ved Nordlandssykehuset i Bodø og deretter i Steigen kommune. Han var vernepliktig lege i Sjøforsvaret ved Madla militærleir i 1994. Hans første assistentlegejobb var ved Øre-nese-hals-avdelingen, Sentralsjukehuset i Rogaland. Nils hadde imidlertid større interesse for kirurgi og fikk en bred generell kirurgisk utdanning ved Diakonhjemmet Sykehus i Oslo 1996–99 og ved Kirurgisk avdeling, Stavanger universitetssjukehus 1999–2000. Deretter begynte han ved Oslo universitetssykehus, Ullevål, der han raskt kunne starte som operatør. Han ble spesialist i thoraxkirurgi i 2005 og arbeidet ved Ullevål frem til 2007, de siste 1 1/2 årene som overlege i thoraxkirurgi. Fra 2007 var Nils seksjonsoverlege i thoraxkirurgi ved Stavanger universitetssjukehus, hovedsakelig med lungekreftkirurgi som interesseområde. Her bygde han opp thoraxkirurgi i nært samarbeid med Karkirurgisk seksjon, inngikk i karkirurgisk bakvakt og viste høy kompetanse i traumatologi. De siste par årene var han også tilknyttet thoraxkirurgisk enhet ved Haukeland universitetssykehus.

Nils var en omsorgsfull lege som ga pasientene trygghet, ro og forvissning om å bli ivaretatt.

Hans vurderingsevne var svært god, noe som både pasienter og kolleger kunne nyte godt av. Nils var en nøyaktig og samvittighetsfull kirurg, og i kraft av sin personlighet ble han alltid lyttet til, og han nøt stor respekt. Med sin ro og tålmodighet hadde han stor innflytelse på den praktiske opplæringen av yngre kolleger. Overfor venner og kolleger var han vennlig og lyttende og hadde ikke behov for å markere seg. Nils var ellers stillferdig med sin milde personlighet. I tillegg hadde han en lun og underfundig humor.

Han hadde også spenstige hobbyer som seiling og alpint. Han hadde meritter på nasjonalt nivå som junior, og beholdt entusiasmen for dette også i voksen alder.

Den kroniske sykdommen som rammet ham så urettferdig, gjorde at han de siste årene måtte redusere arbeidsmengden, og han følte det som en stor belastning også i det sosiale livet utenom jobben.

Vi føler stor takknemlighet for at vi fikk kjenne Nils. Våre tanker går til familien.

Publisert: 3. april 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0147

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no